

РЕШЕНИЕ

№ 7540

гр. София, 05.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1930** по описа за **2024** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Г. Ц. И., ч/з адв. С., срещу Решение № 5840/18.12.2023 г. по НАХД № 3808/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 114-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) серия К, № 5392237, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на основание на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДП, на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДП.

Чрез референция към жалбата, депозирана пред СРС се претендира неправилност на оспорения акт, поради нарушение на материалния и административнопроизводствените правила. Отделно се твърди нарушение на съдопроизводствените правила при постановяване на оспореното решение и липсата на данни за извършителя на нарушението. Претендира, че подадената декларация от собственика на автомобила е с недостоверно съдържание, като СРС неправилно е кредитирал същата. Моли обжалваният съдебен акт да бъде отменен, като бъде отменен и Електронен фиш серия К, № 5392237. Алтернативно моли, решението на СРС да бъде отменено и делото бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на

районния съд.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба серия К, № 5392237, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП, на касатора е наложена глоба, в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

На 20.07.2021г. в [населено място], [улица]до № 22„Ботаническа градина”, полицейски екип от ОПП-СДВР осъществявали контрол по спазване правилата за движение, в частност измервали скоростта на движение на автомобилите в района, движещи се с посока от [улица]към [улица]. Измерването на скоростта се извършвало с апарат АТСС CORDON M2 № MD1192. Ограничението на скоростта в района била 80 км./ч., въведено с пътен знак В-26. В 20:16ч. на посочената дата и място била засечена скорост на движение на МПС —марка „Порше К. Турбо” с рег. [рег.номер на МПС] - 120 км./ч, собственост на А. К. К.. Въз основа на тези данни от СДВР бил издаден електронен фиш за налагане на глоба в размер на 400 лева на лицето К. - серия К № 5104827.

На 30.09.2021г. от страна на А. К. е подадена декларация в ОПП-СДВР по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, в която посочила, че на дата 20.07.2021г. в 18,00ч. предоставила процесния автомобил на лицето Г. Ц. И., както и че към датата и часа на нарушението, посочени в електронния фиш, автомобилът е бил в негово владение. Декларацията е разписана в графа „Декларатор с фамилно име - „К.”. Към същата било приложено СУ МПС №[ЕИК], издадено на 27.08.2019г. на името на Г. Ц. И..

При така подадената декларация издадения срещу А. К. К. електронен фиш серия К № 5104827 бил анулиран, вследствие на което е издаден и процесния електронен фиш серия К № 5392237 срещу Г. Ц. И..

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, свидетелските показания и изготвената СГЕ, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

По наведените пред настоящата инстанция възражения за допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на процесния фиш, с които е засегнато правото на защита на санкционираното лице, касационният съд намира следното:

При напълно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил

законосъобразния извод, че касаторът е извършил нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП. Чл.21, ал.1 от ЗДвП, с който е въведена забрана за водачите на МПС, при избиране на скоростта на движение, да превишават определените в тази разпоредба стойности, които за пътно превозно средство от категория „В” (каквото е процесното) са: в населено място – 50 км/ч.; извън населено място – 90 км/ч.; по автомагистрала – 140 км/ч.; по скоростен път – 120 км/ч.

За неизпълнение на забраната за превишаване на определената в закона или с пътен знак скорост в населено място, чл.182, ал.5 предвижда административно наказание „глоба“, която за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 400 лв. Както се установи по-горе, скоростта, с която е засечено да се движи МПС „О. З.“, ДК [рег.номер на МПС] е 89 км/ч, като е отчетена допустимата грешка в полеви условия от 3%. Поради което правилно е установено превишението на скоростта от 39 км/ч.

Безспорно в настоящия случай нарушението е установено чрез заснемането му с техническо средство като според разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП санкцията, предвидена в закона, се налага чрез електронен фиш. С оглед начина на установяване на нарушението и издаването на електронен фиш и възражението от страна на санкционираното лице относно самоличността на водача, следва да се отбележи, че СРС е използвал всички необходими способности за да изясни фактическата обстановка по делото.

Съдебните експертизи, в частност почерковите изследвания, са способ за доказване, регламентирани в Наказателно – процесуалния кодекс и в Гражданско – процесуалния кодекс. Посредством съдебно-графическата експертиза се решават предимно идентификационни задачи, основната от които е дали ръкописния текст или подпис са изписани от дадено лице. Именно такава експертиза е назначена от решаващия състав на СРС. Въпреки твърденията на разпитания свидетел А. К., че същата не е попълвала и подавала декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, видно от заключението на изготвената експертиза, се установява, че в графа „Декларатор“ от изследваната декларация № 101309/30.09.2021 г. /л. 54 от НАХД. № 3808/22г./, се установява, че ръкописният текст „К.“ е написан от същата.

Относно твърдението на касатора във връзка с полагането на фамилно име в графа „Декларатор“ от страна на собственика на процесното МПС – К., следва да се потвърдят съдебните изводи, като се посочи, че:

Фактът, че свидетелката е написала фамилното си име срещу графа „Декларатор“, непосредствено върху посоченото място за отбелязване на „/фамилия/“ (така както е посочено в бланката на декларацията).

Поради това може да се приеме, че лицето не е сметнало за необходимо да полага подпис.

След като се доказва от СГЕ, че изписаното фамилно име под декларацията в графа „Декларатор“ е положено от А. К., съдът не следва да разисква въпросът относно причината, поради която свидетелката се разписва по този начин.

Относно твърдението, че деклараторът по неустановен начин се е сдобил с посоченото в декларацията СУМПС на И. и злоупотребата с него, съдът не следва да обсъжда. Съдът следва да бъде сезиран по друг ред и в друго производство, относно твърдяната злоупотребата с лични данни. В процесния случай е налице надлежно попълнена декларация за предоставяне на информация във връзка с разпоредбите на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

С оглед на всичко гореизложено, настоящата инстанция намира, че фактическата обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред районния съд.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита за неоснователни направените в касационната жалба възражения и за правилни и обосновани фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да потвърди обжалваният фиш.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФ следва да бъде оставено в сила.

С оглед изложеното и на основание чл. 221 ал.2 предл първо от АПК, Административен съд София-град, XIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5840/18.12.2023 г. по НАХД № 3808/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114-ти състав,.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:.